

Arrest

nr. 191 961 van 13 september 2017
in de zaak RvV 197 256 / IV

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LEBOEUF
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 november 2016 met referentienummer 65869.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 185 698 van 21 april 2017 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LEBOEUF en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u afkomstig uit Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine.

U woonde in Bagdad, in de wijk Al Amin II. U bent kleermaker van opleiding en baatte samen met uw broer Maad een kledingboetiek uit in de Palestijnstraat te Bagdad. Omdat er zeer weinig werk was en u noch uw broer het, gezien de veiligheidssituatie, zagen zitten om kledij voor de Nationale Garde te verstellen, sloten jullie de boetiek in de loop van 2008. Uw broer ging fruit en groenten verkopen op de markt en uzelf bent als onderhoudschef op de reinigingsdienst van de gemeente beginnen werken. Omwille van uw werk zou u vervolgens herhaaldelijk zijn bedreigd. Omdat uw leven in gevaar was, besliste u Irak te verlaten. Op 13 december 2008 ging u weg uit uw land van herkomst en op 5 januari 2009 diende u een asielaanvraag in ten aanzien van de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, kopieën van uw voedselrantsoenkaart, uw attest van woonst en de overlijdensakte van uw vader (1982) en uw originele werkbadge.

Het Commissariaat-generaal nam op 17 juni 2010 een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de algemene situatie in Bagdad. Aan uw werk voor de gemeente en de daaruit voortvloeiende bedreigingen waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest, werd geen geloof gehecht.

Op 9 juni 2015 heeft u een Iraaks paspoort verkregen. Met dit paspoort bent u op 16 november 2015 naar Bagdad gereisd. Na een verblijf aldaar van ongeveer tweeëneenhalve maand bent u naar België teruggekeerd.

Met het oog op een mogelijke intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatuut heeft het Commissariaat-generaal u op 22 augustus 2016 een tweede keer gehoord. U stelt dat u op 1 juli 2016 nogmaals naar Irak bent teruggekeerd. Na een verblijf in Bagdad gedurende twee weken bent u op 15 juli 2016 naar België teruggekeerd. U stelt dat u twee keer naar Bagdad reisde omdat uw moeder zwaar ziek is en drie keer in een hospitaal opgenomen werd. Op 12 januari 2016 trad u ook in het huwelijk met een vrouw die momenteel nog in Bagdad verblijft.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort, drie attesten van een hospitaal in Bagdad en een huwelijksakte.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u, niettegenstaande u op 17 juni 2010 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend, heden dient te worden overgegaan tot de intrekking van het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat tijdens de behandeling van uw asielaanvraag is gebleken dat uw relaas ongeloofwaardig is. In de beslissing van 17 juni 2010 werd gewezen op diverse elementen die tot de conclusie leidden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bedreigingen waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest. U haalt heden geen elementen aan die tot een andere inschatting van uw asielmotieven zouden leiden. Een nood aan bescherming op basis van de door u aangehaalde problemen kan dan ook niet worden vastgesteld.

Omdat het Commissariaat-generaal uw herkomst uit Bagdad wel geloofwaardig achtte, kreeg u op 17 juni 2010 de subsidiaire bescherming toegekend. De informatie in het administratief dossier toont evenwel aan dat u tot twee keer toe naar Irak bent teruggekeerd en dat u daar bovendien geruime tijd verbleven heeft. Dit gedrag wijst allerminst op een nood aan bescherming in uw land. U verontschuldigt zich hiervoor en argumenteert dat uw moeder erg ziek was. U zegt dat u haar wou zien voor ze mogelijks zou overlijden en verklaart dat er geen andere reden was voor uw reizen naar Bagdad (CGVS, p.2, 3). Wat dit betreft, dient te worden opgemerkt dat uw relaas hieromtrent in strijd lijkt met uw eerdere verklaringen van 28 januari 2016 ten overstaan van de Luchtvaartpolitie Brussel-Nationaal. U verklaarde daar uitdrukkelijk dat u en uw zakenpartner A.C. Jawad naar Irak reisden om zaken te doen. U verduidelijkte dat u een schoenenbedrijf heeft en afnemers ging zoeken in Irak. U verklaarde ook dat u huwde in Bagdad en dat u bezoeken bracht aan uw moeder, zus en broers. Uw huidige verklaring als zou de gezondheidssituatie van uw moeder de enige reden voor uw terugkeer naar Bagdad zijn geweest, komt dan ook ongeloofwaardig over. Bovendien blijkt dat u samen met uw zakenpartner A.C. Jawad reisde. Het is opmerkelijk dat deze persoon volgens u wél naar Bagdad zou zijn gereisd om er zaken te doen (CGVS, p.3).

Gevraagd waarom u zich niet opnieuw zou kunnen vestigen in uw land van herkomst, verwijst u voornamelijk naar de algemene situatie in Bagdad (CGVS, p.5). Wat dat betreft, dient te worden opgemerkt dat die algemene situatie u er niet van weerhouden heeft om meermalen naar Bagdad terug te keren en er kopers voor uw schoenen te zoeken. Alleszins relativeert uw persoonlijk gedrag uw beweerde vrees voor de situatie in Bagdad in zeer belangrijke mate.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden op grond waarvan u de status van subsidiaire bescherming werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulov en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.).

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, en de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwd door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni – augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschaligere aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen.

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak Nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat uw statuut van subsidiaire bescherming dient te worden ingetrokken.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande vaststellingen niet te weerleggen. Uw paspoort en uw huwelijksakte leveren een bewijs voor uw identiteit en herkomst uit Bagdad. Deze elementen staan niet ter discussie. De attesten van een hospitaal in Bagdad moeten aantonen dat de medische toestand van uw moeder de enige reden voor uw terugkeer was. Zoals hierboven reeds aangetoond, heeft u dat niet geloofwaardig gemaakt. Bovendien blijkt uit de informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat alle Irakese documenten op illegale wijze te verkrijgen zijn. Bijgevolg kunnen deze documenten uw geloofwaardigheid niet herstellen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Stukken van de partijen

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van:

"Art. 19 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna <kwalificatierichtlijn,>);

Art. 55/5/1 en 62 van de Wet van 18 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet');

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen ;

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel; De manifeste beoordelingsfout".

Verzoeker citeert de voormelde bepalingen en verwijst naar rechtspraak.

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"TERWIJL, zoals blijkt uit de motivering van bestreden beslissing zelf, heeft verzoeker de subsidiaire bescherming gekregen wegens de situatie van algemene en willekeurig geweld die in Bagdad heerste eind 2008-begin 2009, toen hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

In 2009 heeft verzoeker de subsidiaire bescherming gekregen bij toepassing van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet, die bepaalt: (...)

Verzoeker heeft absoluut geen fraude gepleegd of valse verklaringen afgelegd om deze verblijfstitel te verkrijgen. Hij kon dat ook maar moeilijk doen. Verzoeker heeft zijn verblijfstitel gekregen omwille van een objectieve situatie van algemene geweld, die niks te maken met zijn toedoen heeft.

De enige fraude die iemand in dezelfde situatie als verzoeker zou kunnen plegen, is leugens vertellen over zijn/haar herkomst, wat in casu niet gebeurde. Toch betwist bestreden beslissing niet dat verzoeker afkomstig uit Bagdad is. Dit is ook niet betwistbaar, gezien dat er vandaag aan verzoeker wordt verweten dat hij een bezoek aan zijn zieke moeder in Bagdad heeft gebracht.

Het is bijgevolg onbegrijpelijk dat bestreden beslissing zich op artikel 55/5/1, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet steunt om uit het feit dat verzoeker meer dan 6 jaar na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus naar zijn land van herkomst is teruggekeerd om een bezoek aan zijn zieke moeder te brengen, te deduceren dat er in 2009 geen risico op ernstige schade bestond, hoewel er toen sprake van een objectieve situatie van algemene geweld was.

Overeenkomstig artikel 55/5/1, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet, mag verwerende partij een beslissing van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus nemen 'ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt'. In de licht van de kwalificatierichtlijn kan die bepaling enkel geïnterpreteerd worden in de zin dat de subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken moet worden als later blijkt dat het risico op ernstige schade vroeger, op het moment dat de subsidiaire bescherming toegekend wordt, niet bestond.

Zo stelt artikel 19, §3, b), van de kwalificatie richtlijn dat:

'De lidstaten trekken de subsidiairebeschermingsstatus van een onderdaan (...) indien: (...) b) hij feiten verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, of valse documenten heeft gebruikt, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de subsidiairebeschermingsstatus'. (wij onderlijnen)

Zulke interpretatie word ook door de voorbereidende werkzaamheden van artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet gesteund. Die stellen dat:

*"Het nieuwe artikel 55/5/1 van de wet bepaalt eveneens, zoals voor de vluchtelingenstatus, dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken als het gedrag van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, er later op wijst dat hij **ab initio** geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de subsidiaire beschermingsstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend (Kamer, doc 54, 1107/001, bd. 26; wij onderlijnen).*

Natuurlijk mag de subsidiaire beschermingsstatus opgeheven worden als er sprake van een verandering van de situatie in het land van herkomst is, overeenkomstig artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet:

"De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.'

Toch is die bepaling niet toepasselijk op verzoeker, die al voor meer dan 5 jaar in België verblijft en over een verblijf van onbepaalde duur beschikt overeenkomstig artikel 49/2, §3, van de Vreemdelingenwet: 'Na vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk toegelaten tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1. of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.'

Die bepaling wordt dan ook niet toegepast in casu. Verwerende partij kwam dus tot de juiste conclusie toen het besefte dat enkel artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet toegepast mag worden om de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker in te trekken, overeenkomstig artikel 49/2, §4, van de Vreemdelingenwet die stelt:

'De minister of zijn gemachtigde kan, tijdens de eerste tien jaar van het verblijf van de vreemdeling, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig het artikel 55/5/1' (wij onderlijnen)

Maar verwerende partij maakte een foute interpretatie ervan. Artikel 55/5/1 betreft enkel de situatie waarin er sprake van fraude in hoofde van de vreemdeling is, omdat hij zijn status heeft gekregen op basis van een risico op ernstige schade die eigenlijk niet bestond. Dit is duidelijk niet het geval in casu, gezien dat verzoeker zijn subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen omwille van een objectieve situatie van willekeurig geweld die eind 2008-begin 2009 wel bestond.

In ondergeschikte orde, zou de door verzoeker voorgestelde 55/5/1, §2,2° van de Vreemdelingenwet door Uw Raad niet worden gevolgd en zou Uw Raad beschouwen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden ingetrokken als er binnen de 10 jaar van de toekenning ervan blijkt dat er geen risico op ernstige schade meer is, wenst verzoeker duidelijkheid over zijn reizen naar Bagdad te brengen.

Verzoeker ging twee keer naar Bagdad om een bezoek bij zijn zieke moeder te brengen (z. de medische attest voorgesteld als **stuk 2**). Hij was er van 15/11/2015 tot en met 28/01/2016 en van 02/07/2016 tot en met 15/07/2016. Zij werd toen gehospitaliseerd wegens problemen aan haar nieren. Vandaag verblijft ze opnieuw thuis. Haar gezondheidstoestand blijft kritisch. Zij heeft dan ook Schengenvisum om medische redenen aangevraagd (**stuk 3**).

Verzoeker verbleef telkens bij zijn zus. Hij heeft zijn bewegingen zo veel mogelijk beperkt wegens de slechte veiligheids situatie in Bagdad. Hij kon er dagelijks ontploffingen horen. Zo zijn er verschillende doden in zijn familie gevallen: de echtgenote van een van zijn tante en recent nog een van zijn onkels. Ook een onkel aan vaderszijde vond de dood in een ontploffing.

Gedurende zijn eerste verblijf is verzoeker met een Irakese vrouw getrouwd. Hij heeft het gedaan om de wensen van zijn ernstig zieke moeder te eerbiedigen. Zij hebben geen groot feest gedaan. Er was geen religieus trouwfeest. Zij zijn gewoon samen naar de rechtbank gegaan om er de formaliteiten in te vullen.

Uit dit gedrag kan niet afgeleid worden dat er vandaag geen risico voor verzoeker in Bagdad is. Integendeel, als soennitische man die lang in het Westen heeft geleefd loopt verzoeker een hoger risico op vervolging en ernstige schade door beide ISIS en de sjjiitische militieën.

Volgens het COI focus van 20 juni 2016 zijn de sjjiitische militieën aan de macht gekomen in Bagdad (**stuk 4, bd 11**): (...)

Dit wordt ook door Carita bevestigd (**stuk 5, bd 42**)
(...)

De macht van de sjjiitische militieën en hun misdaden zijn dus belangrijke elementen die in overweging moeten worden genomen, zeker als het over een soennitische Iraakees gaat zoals in casu.

Toch heeft bestreden beslissing deze verschillende elementen niet keurig in overweging genomen. Er werd een abstracte analyse gedaan van de huidige veiligheids situatie in Bagdad, zonder het individuele profiel van verzoeker in rekening te nemen. De beslissing achtte geen belang aan het feit dat verzoeker Soennistisch is en dat hij voor meer dan 6 jaar in het Westen heeft geleefd. Zo wordt er veel naar de terroristische daden van ISIS verwezen, terwijl verzoeker als Soenniet ook de risico lijdt aan slechte behandelingen door de sjjiitische milities te worden onderworpen.

Wat betreft het medische attest over de gezondheidstoestand van de moeder van verzoeker, achtte bestreden beslissing dat er 'blijkt uit de informatie die op het CGVS aanwezig (...) dat alle Irakese documenten op illegale wijze te verkrijgen zijn'. Dit valt kort voor de bocht gezien de Singh rechtspraak van het EHRM, waar het Hof stelde dat:
(...)

Bestreden beslissing deduceerde ook van het feit dat verzoeker met geld uit Irak terugkwam en dat hij samen met zijn zakenpartner reisde (verzoeker heeft een shop van tweedehands kledij (outlet) dat hij niet naar Irak is gereisd om een bezoek aan zijn moeder te brengen.

Toch kan men uit deze twee feitelijke elementen niet afleiden dat verzoeker naar Bagdad is vertrokken om er alleen maar zaken te doen. Verzoeker heeft samen met zijn zakenpartner gereisd omdat hij met hem zich veiliger voelde. Het geld waarmee hij terugkwam had hij gekregen van familieleden van Irakezen die vandaag in Europa als asielzoekers verblijven en moeite hebben om er over te leven.

Tenslotte is het bijzonder onbegrijpelijk dat verwerende partij aan verzoeker heeft verweten dat hij een Iraaks paspoort heeft aangevraagd. Verwerende partij geeft geen paspoorten aan vreemdelingen die van de subsidiaire bescherming genieten omwille van een situatie van algemeen geweld (stuk 6). Verzoeker had dus geen andere keuze dan een paspoort aan zijn nationale overheden te vragen.

Bestreden beslissing heeft het bijgevolg niet aanemelijk gemaakt dat het persoonlijk gedrag van Verzoeker aantoont dat er vandaag geen risico op ernstige schade zou zijn. Hij heeft een enorm risico gelopen om aan de zijde van zijn zieke moeder te verblijven. Het gaat over een uitzonderlijke situatie die menselijk perfect begrijpbaar is, en die niet aantoont dat er vandaag geen risico op ernstige schade in Irak zijn.

Zoals verzoeker zelfs aan verwerende partij heeft verklaard: (...)"

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van
"Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ;
Artikel 1, A, §2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ;
Artikelen 4, 18 en 19 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
Artikelen 5, 6, 7, 8, 9,10,15 en 21 van de Kwalificatie richtlijn 2011/95/EU ;
Artikelen 48/3,48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet ;
Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen ;
De algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel;
De manifeste beoordelingsfout."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"TERWIJL er uit algemene beschikbare informatie blijkt dat verzoeker, gezien zijn specifiek profiel als Soennietische man die lang in het Westen (6 jaar) is verbleven, wel de risico loopt aan vervolgingen of ernstige schade te worden onderworpen.

Zo stelt het COI rapport van verwerende partij dat er een hoge level van geweld in Bagdad heerst. Het stelt ook dat die geweld uit beide actoren, ISIS en de sjjiitische milities, komt (stuk 4). Die bevindingen lijken door veel andere COI informatie te worden bevestigd, o.a. het rapport van Caritas International (stuk 5).

In die algemene context hoeft bestreden beslissing een zorgvuldig aandacht geven aan twee belangrijkste individuele factoren, die eigen aan de profiel van verzoeker zijn, zoals het blijkt uit het J.K. t. Zweden arrest van het EHRM. Die zijn het feit dat verzoeker een Soennitische man is en dat hij lang (6 jaar) in het Westen is verbleven.

Als Soennitische man is verzoeker onderworpen aan een verhoogd risico mishandeld te worden door de sjjiitische milities. Als iemand die lang in het Westen is gebleven en bijgevolg niet meer over de nodige contacten beschikt om een bescherming te krijgen, is verzoeker ook onderworpen aan een verhoogd risico mishandeld te worden door de sjjiitische milities. Tenslotte, is Verzoeker, die lang in het Westen heeft gebleven, een ideaal doelwit voor islamistische groupuscules zoals ISIS en Al-Qaida.

Bestreden beslissing kon dus niet gewoon een algemene verwijzing maken naar de algemene situatie in Bagdad, door zich op de daden van ISIS te focussen, zonder het specifieke profiel van verzoeker eerst in aanmerking te nemen. Er diende rekening te worden gehouden met de algemene beschikbare informatie, met inbegrip van de informatie over de mishandelingen gepleegd door de sjjiitische milities, teneinde dit aan het specifiek profiel van verzoeker te confronteren.

Dit is des te meer het geval dat, zoals het eerder wordt aangetoond, er niet van het gedrag van verzoeker kan worden afgeleiden dat hij geen schrik heeft om in Bagdad te leven.

Om die redenen dient verzoeker dan ook de subsidiaire beschermingsstatus te behouden, of, in ondergeschikte orde, als vluchteling te worden erkend wegens de vervolgingen die hij als Soennitische man die lang in het Westen heeft geleefd, of, in nog meer ondergeschikte orde, van de subsidiaire bescherming te genieten."

2.2. De nota van verweerder

2.2.1. Verweerder laat inzake het eerste middel gelden wat volgt:

"Verweerder stelt vast dat verzoeker na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus door het CGVS op 17 juni 2010 en op 16 november 2015 naar Bagdad terugkeerde en daar twee en een halve maand verbleef. Ook van 1 juli 2016 tot 15 juli 2016 keerde verzoeker terug naar Bagdad. Verzoekers echtgenote verblijft momenteel in Bagdad. Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af inzake de reden van zijn terugkeer. Verzoeker betwist niet dat hij is teruggekeerd naar Bagdad.

Verweerder wijst erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake beslissingen van de Commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.

Zoals blijkt uit de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. In Bagdad is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. De vaststelling dat verzoeker zonder noemenswaardige problemen kon terugkeren naar Bagdad bevestigt dit.

Verzoeker haalde noch tijdens zijn gehoor op het CGVS noch in zijn verzoekschrift argumenten aan om de informatie inzake de veiligheidssituatie in Bagdad van het CGVS te weerleggen. Er zijn evenmin redenen om aan te nemen dat verzoeker ex nunc wel in aanmerking zou komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt verweerder op aangaande de vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 11 april 2016 waarin het CGVS op grond van de artikelen 49/2 §4 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet gevraagd wordt de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te onderzoeken, artikel 49/2 § 4 van de Vreemdelingenwet de minister of diens gemachtigde de mogelijkheid biedt om de commissaris-

generaal te vragen de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken binnen bepaalde modaliteiten. Artikel 49/2 § 4 doet niets af aan de bevoegdheid die de commissaris-generaal ontleent aan artikel 57/6 van de vreemdelingenwet en waarbij de commissaris-generaal volledig op autonome wijze onder meer kan beslissen om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken of op te heffen. (RvV nr. 94.736 van 10 januari 2013).

De medische attesten die verzoeker toevoegt aan zijn verzoekschrift zijn niet vertaald. De vaststelling dat er in hoofde van zijn moeder een afspraak is gemaakt bij het Franse consulaat in Bagdad vermag niet de vastgestelde tegenstrijdigheid aangaande de reden van verzoekers terugkeer naar Bagdad te weerleggen of op te heffen.

Het eerste middel is niet gegrond."

2.2.2. Inzake het tweede middel repliceert verweerder:

"Verweerder verwijst naar zijn repliek zoals uiteengezet onder het eerste middel.

Met betrekking tot de informatie die verzoeker bijvoegt, merkt verweerder op dat deze geenszins aantoonbaar dat de uitgebreide informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert onjuist zou zijn.

Het tweede middel is niet gegrond."

2.3. Op 28 maart 2017 bezorgt verweerder de Raad per drager een aanvullende nota, op basis van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze nota bevat de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad", Cedoca, d.d. 6 februari 2017.

2.4. Verzoeker bezorgt de Raad op 14 april 2017 een aanvullende nota. Deze nota bevat persartikels waarmee verzoeker wil aantonen dat de situatie in Bagdad beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Een bijkomende aanvullende nota van verweerder van 28 juni 2017 bevat 6 bijlages, *in casu* omtrent het geweld in Irak en statistieken van Irakezen die zijn teruggekeerd.

2.6. Verzoeker legt ter terechtzitting een "zittingsnota" neer. Verzoeker argumenteert inzake de toepassing *in casu* van de artikelen 55/5/1, § 2, 2° en 55/5 van de Vreemdelingenwet.

3. Omtrent de procedure

Verzoeker legt ter zitting een "zittingsnota" neer.

De Vreemdelingenwet noch het PR RvV voorzien in de mogelijkheid tot het neerleggen/indienen van een "zittingsnota".

Waar in verzoekers "zittingsnota" enkele argumenten van het verzoekschrift worden hernomen en bijkomend geargumenteed wordt inzake de toepassing van artikel 55/5/1, 62, 2° en artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, dient te worden gewezen op de inhoud van artikel 39/76, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Te dezen kan ook verwezen worden naar het Grondwettelijk Hof dat onder meer stelde (GwH 29 april 2010, nr. 45/2010, overweging B.6):

"Artikel 39/60 van de wet van de wet van 15 december 1980 preciseert dat «de partijen en hun advocaat [...] ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling [mogen] voordragen»

Het schriftelijke karakter van de procedure verbiedt dat nieuwe middelen ter terechtzitting worden voorgelegd, maar het kan de partijen niet beletten ter terechtzitting mondeling te antwoorden op de argumenten in feite en in rechte die voor de eerste keer in de laatste proceduregeschriften zouden zijn aangevoerd. Dat geldt des te meer wanneer zij elk slechts beschikken over één enkel proceduregeschrift en de terechtzitting bijgevolg het enige ogenblik is waar de verzoekende partij kan antwoorden op de argumenten die de tegenpartij in haar nota heeft uiteengezet."

Gelet op artikel 39/76, tweede lid van de Vreemdelingenwet en onverminderd de interpretatie van het Grondwettelijk Hof wordt verzoekers "zittingsnota" uit de debatten geweerd.

4. De beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. De toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet

4.2.1. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in:

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt."

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015).

Inzake het 'persoonlijke gedrag' dat de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus tot gevolg heeft, stelt de Memorie van Toelichting: *"Ten tweede, moet het CGVS tevens de subsidiaire beschermingsstatus intrekken wanneer deze status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het nieuwe artikel 55/5/1 van de wet bepaalt eveneens, zoals voor de vluchtelingenstatus, dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken als het gedrag van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, er later op wijst dat hij **ab initio** geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de subsidiaire beschermingsstatus hem **indertijd ten onrechte werd toegekend.** Artikel 57/6, 7° van de huidige wet voorzag reeds in die verplichting." (Parl. St., Kamer, 2014-2015, 1197/001, p.26) (eigen onderlijning/vetsetting).*

Het voormalig artikel 57/6, 7° waarnaar de Memorie van Toelichting verwijst, bepaalde dat de verweerder bevoegd was: "om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest".

4.2.2. In artikel 2 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) wordt gesteld dat deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van (onder andere) de richtlijn 2011/95/EU (Kwalificatierichtlijn) van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Artikel 55/5/1 kan aanzien worden als de omzetting van artikel 19 van voornoemde richtlijn. De Memorie van Toelichting stelt: "Dit nieuwe artikel, dat een nieuw artikel 55/5/1 in de wet invoegt, omvat alle hypothesen waarin het CGVS de subsidiaire bescherming volgens Richtlijn 2011/95/EU kan of moet intrekken" (Parl. St., Kamer, 2014-2015, 1197/001, p.25). Artikel 19 van de Kwalificatierichtlijn betreft de "Intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de subsidiaire beschermingsstatus" en luidt als volgt:

"1. (...)

2. De lidstaten kunnen de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie verleende subsidiaire beschermingsstatus van een onderdaan van een derde land of een staatloze intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen indien hij, nadat hem de subsidiaire beschermingsstatus was verleend, had moeten worden uitgesloten van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 17, lid 3.

3. De lidstaten trekken de subsidiaire beschermingsstatus van een onderdaan van een derde land of staatloze in, beëindigen deze of weigeren deze te verlengen indien:

a) hij, nadat hem de subsidiaire beschermingsstatus is verleend, op grond van artikel 17, leden 1 en 2, van subsidiaire bescherming uitgesloten is of had moeten zijn;

b) hij feiten verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, of valse documenten heeft gebruikt, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. (...)" (eigen onderlijning)

Artikel 19, § 3, b) wordt omgezet in artikel 55/5/1, §2, 2° maar voegt daaraan toe "of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt".

Artikel 55/5/1, § 2, 2° beoogt aldus de samenvoeging van artikel 19, § 3, b) van de Kwalificatierichtlijn en (blijkens de Memorie van Toelichting) het artikel 57/6, 7° van de Vreemdelingenwet zoals dit gold tot de wetwijziging ingevolge de voormelde wet van 10 augustus 2015 .

4.2.3. Daargelaten de vraag naar de correcte omzetting van artikel 19, § 3, b) van de Kwalificatierichtlijn in artikel 55/5/1, § 2, 2°, blijkt uit de Memorie van Toelichting inzake artikel 55/5/1, § 2, 2° dat de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het persoonlijk gedrag een *ex tunc* benadering vergt.

De Memorie van Toelichting stelt: "Het nieuwe artikel 55/5/1 van de wet bepaalt eveneens, zoals voor de vluchtelingenstatus, dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken als het gedrag van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, er later op wijst dat hij ab initio geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de subsidiaire beschermingsstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend." (Parl. St., Kamer, 2014-2015, 1197/001, p.26) (eigen onderlijning).

Verzoeker wordt gevolgd door de Raad waar hij aanvoert dat "Overeenkomstig artikel 55/5/1, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet, mag verwerende partij een beslissing van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus nemen 'ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt'. In de licht van de kwalificatierichtlijn kan die bepaling enkel geïnterpreteerd worden in de zin dat de subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken moet worden als later blijkt dat het risico op ernstige schade vroeger, op het moment dat de subsidiaire bescherming toegekend wordt, niet bestond."

De verwijzing naar de vrees die *ab initio* werd gekoesterd en de toekenning van de status "indertijd", behelst derhalve een beoordeling *ex tunc* wanneer later overwogen wordt om de subsidiaire beschermingsstatus in trekken.

4.2.4. De bestreden beslissing stelt inzake het gedrag van verzoeker:

"Omdat het Commissariaat-generaal uw herkomst uit Bagdad wel geloofwaardig achtte, kreeg u op 17 juni 2010 de subsidiaire bescherming toegekend. De informatie in het administratief dossier toont evenwel aan dat u tot twee keer toe naar Irak bent teruggekeerd en dat u daar bovendien geruime tijd verbleven heeft. Dit gedrag wijst allerminst op een nood aan bescherming in uw hoofd. U verontschuldigt zich hiervoor en argumenteert dat uw moeder erg ziek was. U zegt dat u haar wou zien voor ze mogelijks zou overlijden en verklaart dat er geen andere reden was voor uw reizen naar Bagdad (CGVS, p.2, 3). Wat dit betreft, dient te worden opgemerkt dat uw relaas hieromtrent in strijd lijkt met uw eerdere verklaringen van 28 januari 2016 ten overstaan van de Luchtvaartpolitie Brussel-Nationaal. U verklaarde daar uitdrukkelijk dat u en uw zakenpartner A.C. Jawad naar Irak reisden om zaken te doen. U verduidelikte dat u een schoenenbedrijf heeft en afnemers ging zoeken in Irak. U verklaarde ook dat u huwde in Bagdad en dat u bezoeken bracht aan uw moeder, zus en broers. Uw huidige verklaring als zou de gezondheidssituatie van uw moeder de enige reden voor uw terugkeer naar Bagdad zijn geweest, komt dan ook ongeloofwaardig over. Bovendien blijkt dat u samen met uw zakenpartner A.C. Jawad reisde. Het is opmerkelijk dat deze persoon volgens u wél naar Bagdad zou zijn gereisd om er zaken te doen (CGVS, p.3).

Gevraagd waarom u zich niet opnieuw zou kunnen vestigen in uw land van herkomst, verwijst u voornamelijk naar de algemene situatie in Bagdad (CGVS, p.5). Wat dat betreft, dient te worden opgemerkt dat die algemene situatie u er niet van weerhouden heeft om meermaals naar Bagdad terug te keren en er kopers voor uw schoenen te zoeken. Alleszins relativeert uw persoonlijk gedrag uw beweerde vrees voor de situatie in Bagdad in zeer belangrijke mate."

Uit de voormelde motivering blijkt dat de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker werd ingetrokken omwille van zijn gedrag in 2015-2016, te dezen een verblijf in Bagdad van tweeëneenhalve maand in 2015-2016 en een verblijf van twee weken in juli 2016. De bestreden beslissing motiveert nergens dat verzoeker zich gedroeg op een wijze waaruit kan worden afgeleid dat de subsidiaire beschermingsstatus *ab initio* en "indertijd" (in 2010) ten onrechte werd toegekend.

Gelet op het voorgaande stelt verzoeker terecht: "Artikel 55/5/1 betreft enkel de situatie waarin er sprake van fraude in hoofd van de vreemdeling is, omdat hij zijn status heeft gekregen op basis van een risico op ernstige schade die eigenlijk niet bestond. Dit is duidelijk niet het geval in casu, gezien dat verzoeker zijn subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen omwille van een objectieve situatie van willekeurig geweld die eind 2008-begin 2009 wel bestond."

Derhalve kan de commissaris-generaal *in casu* op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet niet overgaan tot de intrekking van de subsidiaire bescherming die in 2010 werd toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c).

4.3. De devolutieve werking van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

4.3.1. Beide partijen verwijzen – minstens impliciet - naar de toepassing van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet door de Raad binnen het kader van de devolutieve werking van het beroep.

Verweerder laat gelden: "Zoals blijkt uit de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

In Bagdad is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. De vaststelling dat verzoeker zonder noemenswaardige problemen kon terugkeren naar Bagdad bevestigt dit.”; de verwijzing naar de ‘gewijzigde omstandigheden’ betreft een verwijzing naar de inhoud van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet.

Ook verzoeker argumenteert ter terechtzitting (zoals kan blijken uit de “zittingsnota”) inzake de toepassing van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet.

4.3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

4.3.3. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

Op basis van een omstandige motivering inzake de veiligheidssituatie in Bagdad concludeert de bestreden beslissing: *“Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”* Uit de nota's die verweerder tijdens het verloop van de beroepsprocedure bezorgde blijkt dat hij volhardt in deze conclusie.

De Raad dient echter vast te stellen dat de bestreden beslissing geen motivering bevat, zoals vereist krachtens artikel 55/5, eerste lid, waaruit kan blijken dat werd *“(…) nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen”*.

De vaststelling dat de situatie in Bagdad actueel niet beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) is *an sich* niet afdoende om de Raad, in het kader van de devolutieve werking van het beroep, toe te laten te oordelen dat deze omstandigheden *“voldoende ingrijpend”* zijn en een *“niet-voorbijgaand karakter”* hebben teneinde de subsidiaire beschermingsstatus op te heffen.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om nader te onderzoeken of de wijziging van de veiligheidssituatie in Bagdad "een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen", ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 oktober 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. W. MULS,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS